

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.4. Germanus pellitur. Anastasius Patriarcha.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66091)

armatus, in mare profiliit, Cosmus & Sæcul. VIII.
Stephanus capti, atque capite plexi. A. C. 727.

§. IV.

Germanus pellitur. Anastasius Patriarcha.

Tanta victoria Leonis Imperatoris animum multo vehementius contra Catholicos accendit; novos tamen conatus adhibuit ad pertrahendum in suam sententiam Germanum Patriarcham, qui ex Imperatoris partibus contra rebelles aperte steterat. Is ab Imperatore accersitus, & blandissime compellatus dixit: *fama perceperamus, editum olim vaticinium, futurum, ut Sanctæ Imagines tollerentur; sed non te Imperatore.* Tunc Imperator urgere, ut illius Imperatoris nomen ediceret, & Germano tandem respondente, id sub Conone futurum, Leo reposuit: *verum est; e Baptismi fonte Cononis nomen accepi.* Et Patriarcha: *Bonus Deus tantum malum probibeat, Princeps! ut te regnante prædictum nefas impleatur! quicumque enim impleverit, Præcursor est Anti-Christi, & Mysteriorum Incarnationis Everfor.* Sentiens postea Imperatorem hoc sermone offendi, meminisse iussit, quid, cum coronaretur, promisisset, nempe Deum Testem invocasse, nihil se de Traditione Ecclesiæ mutaturum

*Theoph. an.
13. p. 341.*

*Frag. epist.
in Græco
cod. Orient.
canonum.*

Sæcul. VIII. rum. His dictis Imperator nihil move-
A. C. 727. batur, sed colloquium cum Patriarcha
 diutius protrahens sperabat, se posse ex
 eo verba injuriosa elicere, quo ansam
 nancisceretur Virum Sanctum tanquam
 læsæ Majestatis reum deponendi. Insti-
 gabat Principem ad indignum facinus
 Anastasius Patriarchæ Discipulus & Syn-
 cellus, cui secum in errore consentienti
 Imperator promiserat, se eum ejecto Ger-
 mano in Sedem Constantinopolitanam
 evecturum. Sancto Patriarchæ Anasta-
 sii perfidiam non ignorantis fatis fuit eun-
 dem sapienter & leniter tanti facinoris
 arguere; verum cognoscens, quod a sce-
 lere revocari non posset, cum quadam
 die Palatium Cæsareum intrarent, & Ana-
 stasius Patriarchæ vestigia sequens ejus-
 dem dependentem togam calcasset, di-
 xit: *noli festinare; ad hippodromum enim*
pervenies, priusquam voles. Hæc vox
 S. Viri Anastasium aliosque audientes non
 parum turbavit, & vera prædixisse Pa-
 triarcham eventus post lapsum annorum
 quindecim docuit, cum Constantinus
 Imperator Anastasium anno 744. probro-
 se deposuit. Quippe id, quod referi-
 mus, anno 729. contigit. Ergo Impera-
 tor exinde Germanum Patriarcham pes-
 sime averfatus omnes Imperatores, om-
 nes Episcopos & omnes Christianos Ido-
 latriæ accusabat, quippe homo rudissi-
 mus

mus Cultus *Relativi & Absoluti* discrimen capere non poterat. (*) Præterea non modo imaginum venerationem damnabat, sed etiam Sanctorum Intercessionem rejiciebat, eorumque reliquias horrebat.

Sæcul. VIII.
A. C. 730.

Sub initium anni sequentis 730. Indictione decima tertia, septimo Jan. Imperator, suis ad consilium advocatis Decretum contra Imagines condidit, & Patriarcham ad subscribendum cogere voluit; at Sanctus Senex nefas jubentem fortiter repulit & Dignitate sua se abdicare maluit. Pallium sibi ipsi detraxit, atque inter alia verba Doctore Ecclesiæ digna hæc protulit: *non possum, Auguste! non possum, sine Auctoritate Concilii Oecumenici contra Fidem quidquam innovare.* Postquam recessisset, Imperator iræ impotens in Palatium Patriarchale armatos immisit, qui Antistitem octogenarium impactis pugnis insigni contumelia ejicerent. Ipse in domum paternam se recepit, loco qui *Platania* dicebatur, vitam ducturus Monasticam, civibus Constantinopolitanis carissimi Pastoris jacturam lamentantibus, postquam illam

Theoph. an.
10. p. 340.

Sedem

(*) En iterum Elogium, quod in nostrum Interpretem Protestantem cadit, quotiescunque Catholicos Idololatriæ arguit!

Hi? Eccles. Tom. X.

B

Sæcul. VIII. Sedem annis quatuordecim, mensibus
A. C. 730.

Mart. Rom. Germanus in secessu suo sanctissime vi-
tam clausit, ejusque memoriam Ecclesia

12. *Maji.* duodecimo Maji celebrat. Eodem die

Boll. to. 14. Græci colunt Stephanum Abbatem, quem

p. 155. *Menol. Basil.* S. Germanus ex Palæstina advocaverat,

12. *Maji.* ut collapsam Monachorum Disciplinam

26. *Jun.* Constantinopoli reformaret. Deinde die

vigesimo sexto Junii Græci colunt etiam

memoriam Joannis Episcopi Gothorum

ultra Pontum Euxinum, quem populi illi

electum ad S. Germanum miserant ordi-

nandum. Sed Vir Sanctus veritus, ne

commercio cum Hæreticis inficeretur,

eum in Iberiam remisit, consecrandum

ab illius Regionis Episcopis, quibus viri

indoles moresque perspecti essent. S.

Germanus Auctor fuit operis, quod non

amplius superest, in quo defendebat

S. Gregorium Nyssenum contra adver-

sarios, qui eum Hæresis Origenistarum

accusabant. Eidem aliqui Libri tribuun-

tur, quos melioris Notæ Critici alterius

Germani Patriarchæ Constantinopolita-

ni illo antiquo non minus quingentis an-

nis junioris opera esse existimant.

S. Germano expulso, protinus vigesi-

mo secundo ejusdem mensis Jan. anno

730. Anastasius Patriarcha Constantino-

polititanus ordinatur, & ope armatorum

in possessionem mittitur. Is omnem po-

testa-

Phot. Cod.

233. p. 904.

V. Dupin. to.

7. p. 28.

testatem Ecclesiasticam in Imperatorem contulit, qui tanta Auctoritate munitus cunctos ad observandum Decretum suum contra Imagines editum vi adhibita compellere cœpit.

§. V.

Constantinopoli multa vi adhibita aguntur.

Magnum Constantinopolitanæ urbis Palatium ingressuris transeundum erat per vestibulum, quod Græci *Chalce* appellabant, quia laminis æneis tectum erat, & forum, dictum *Chalcopratea*, id est, forum cupri, contingebat. In hoc vestibulo erecta erat Imago Jesu Christi e cruce pendentis, quam cuncti veneratione singulari prosequabantur. Hanc Constantinus Magnus affigi jussisse ferebatur, memor Crucis prodigiosæ, sibi olim in Cœlo conspicuæ, multaque ibi edita miracula narrabantur, inter quæ & istud locum habet. Quidam mercator, cui nomen Theodorus, rebus suis omnibus naufragio exutus, a Judæo, nomine Abraham, quinquaginta libras auri mutuas acceperat & Jesum Christum, in illa Imagine repræsentatum, vadem obtulerat. His, profectio auspicato suscepta, opes recuperavit, & Judæus se convertit; unde illa Imago *Antiphonetes*, id est, *vadem se præbens*, appellata.

Sæcul. VIII.

A. C. 730.

V. Cang. C.

P. Chr. lib. 2.

p. 114. &c.

& lib. 4. n. 9.

p. 85.

Narrat. de Antiphon.

to. 2. Auf.

Bibl. PP.

Combef. p.

611.

B 2

Nullam